

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.683 van 30 juli 2014
in de zaak A. 212.785/XIV-35.690**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 123.744 van 9 mei 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 juni 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze

het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Daargelaten de vraag of verzoeker zich rechtstreeks kan beroepen op richtlijn 2004/83 van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest, wat betreft het document met de link naar de website waarop het strafdossier van verzoekers echtgenote zou kunnen worden geconsulteerd, onder meer op dat de vermelde website niet kan worden gelinkt aan het Iraanse ministerie van Justitie, dat het uiterst bevreemdend overkomt dat verzoeker niet eerder gewag heeft gemaakt van de juiste link en dat uit onder meer dit document blijkt dat verzoeker gemakkelijk de zaak had kunnen opvolgen hetgeen hij echter blijkens zijn eigen verklaringen niet heeft gedaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dat de door verzoeker bijgebrachte documenten dan ook niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. Wat betreft het gehoorverslag van verzoekers echtgenote, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ‘volledigheidshalve’ op dat het bevreemdend overkomt dat hij op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van de verkrachting van zijn echtgenote tijdens het feest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had immers in punt 2.2.5.2 van het bestreden arrest reeds vastgesteld dat verzoekers verklaringen over het feest niet coherent en correct waren zodat in het bestreden arrest terecht wordt benadrukt dat “aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht slechts bewijswaarde kan worden toegekend in de mate dat dit relaas geloofwaardig (is), wat in casu volstrekt niet het geval is”. Uit het bestreden arrest blijkt aldus dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door verzoeker bijgebrachte documenten in zijn beoordeling heeft betrokken en wel degelijk heeft geantwoord op de grieven van verzoeker. In de mate dat verzoeker in zijn enige middel aangeeft het niet eens te zijn met de beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig juli tweeduizend veertien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams